

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 30. apríla 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2005/36/ES — Články 21 a 49 —
Uznávanie odborných kvalifikácií — Prístup k povolaniu architekta — Oslobodenie od povinnosti
vykonať odbornú prax“

Vo veci C-365/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Belgicko) z 20. júna 2013 a doručený Súdnemu dvoru 1. júla 2013, ktorý súvisí s konaním:

Ordre des architectes

proti

État belge,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory M. Safjan, sudcovia J. Malenovský a K. Jürimäe (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Ordre des architectes, v zastúpení: J. van Ypersele, avocat,
- belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs a L. Van den Broeck, splnomocnené zástupkyne,
- estónska vláda, v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa,
- španielska vláda, v zastúpení: M. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnená zástupkyňa,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a F. Gloaguen, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Hottiaux a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 21 a 49 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, s. 22), zmenenej a doplnenej nariadením Komisie (ES) č. 279/2009 zo 6. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 93, s. 11, ďalej len „smernica 2005/36“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Ordre des architectes a État belge (Belgické kráľovstvo) vo veci oslobodenia od povinnosti vykonať odbornú prax architekta, ktoré stanovuje belgické právo, pokiaľ ide o iných štátnych príslušníkov členských štátov, ako sú štátni príslušníci Belgického kráľovstva.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Smernica 2005/36 zrušila smernicu Rady 85/384/EHS z 10. júna 1985 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v oblasti architektúry a o opatreniach na uľahčenie účinného uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby (Ú. v. ES L 223, s. 15).
- 4 Odôvodnenie 19 smernice 2005/36 stanovuje:

„Sloboda pohybu a vzájomné uznávanie dokladov o formálnych kvalifikáciách... architektov by sa mal opierať o základnú zásadu automatického uznávania dokladov o formálnych kvalifikáciách na základe koordinovaných minimálnych podmienok na odbornú prípravu... Tento systém by mal byť doplnený viacerými nadobudnutými právami, ktoré môžu za istých podmienok využiť kvalifikovaní odborníci.“
- 5 Článok 1 uvedenej smernice nazvaný „Účel“ stanovuje:

„Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členský štát, ktorý na svojom území umožňuje prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania na základe osobitných odborných kvalifikácií (ďalej len ‚hostiteľský členský štát‘), uznáva odborné kvalifikácie získané v jednom alebo viacerých členských štátoch (ďalej len ‚domovský členský štát‘), a ktorý umožňuje osobe s takými odbornými kvalifikáciami vykonávať rovnaké povolanie v tomto štáte, na prístup k tomuto povolaniu a výkon tohto povolania.“
- 6 Podľa článku 4 ods. 1 uvedenej smernice:

„Uznanie odbornej kvalifikácie zo strany hostiteľského členského štátu umožňuje príslušnej osobe získať v tomto členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu ako povolanie, pre ktoré je kvalifikovan[á] v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za tých istých podmienok ako jeho štátni príslušníci.“

- 7 Článok 21 tej istej smernice, nazvaný „Zásada automatického uznávania“, v odsekoch 1 a 5 stanovuje:

„1. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii... architekta, uvedený [v prílohe V bode 5.7.1], ktorý spĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu podľa [článku 46], a na účely prístupu k odborným činnostiam a výkonu týchto odborných činností, uznáva takýto doklad na svojom území ako rovnocenný s dokladom o formálnej kvalifikácii, ktorý sám vydáva.

Tento doklad o formálnej kvalifikácii musí byť vydaný príslušnými orgánmi členského štátu a v prípade potreby doplnený osvedčeniami uvedenými [v prílohe V bode 5.7.1].

Ustanovenia prvého a druhého pododseku neovplyvňujú nadobudnuté práva uvedené [najmä v článku 49].

...

5. Doklad o formálnej kvalifikácii architekta uvedený v prílohe V [bode] 5.7.1, ktorý podlieha automatickému uznávaniu podľa odseku 1, preukazuje ukončenie kurzu odbornej prípravy, ktorý začal najneskôr počas akademického referenčného roka uvedeného v tejto prílohe.“

- 8 Článok 46 smernice 2005/36, s názvom „Odborná príprava architektov“, v odseku 1 stanovuje:

„Odborná príprava architekta pozostáva najmenej zo štyroch rokov denného štúdia alebo zo šiestich rokov štúdia, z čoho najmenej tri roky sú vo forme denného štúdia na univerzite alebo v porovnateľnej školiacej inštitúcii. Táto odborná príprava musí viesť k úspešnému zloženiu skúšky na univerzitnej úrovni.

Odborná príprava, ktorá musí byť na univerzitnej úrovni a ktorej zásadnú časť tvorí architektúra, musí udržiavať rovnováhu medzi teoretickými a praktickými hľadiskami odbornej prípravy architektov a musí zaručiť získanie týchto znalostí a zručností:

...“

- 9 Článok 49 tejto smernice, s názvom „Osobitné nadobudnuté práva architektov“, stanovuje:

„1. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii ako architekt uvedený v prílohe VI bod 6, vydaný inými členskými štátmi, a ktorým sa potvrdzuje kurz odbornej prípravy, ktorý začal najneskôr v referenčnom akademickom roku uvedený v tejto prílohe, a to aj vtedy, ak tento kurz nespĺňa minimálne požiadavky uvedené v článku 46, a na účely prístupu k odbornej činnosti architekta a výkonu tejto činnosti priznáva na svojom území tomuto dokladu taký účinok ako dokladu o formálnej kvalifikácii ako architekt, ktorý vydáva sám.

...

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, každý členský štát uznáva nasledujúci doklad o formálnej kvalifikácii a na účely prístupu k odborným činnostiam architekta a výkonu týchto činností im na svojom území priznáva tú istú účinnosť ako dokladu o formálnej kvalifikácii, ktorý vydal sám: osvedčenia vydané štátnym príslušníkom členského štátu členským štátom, ktorý prijal pravidlá upravujúce prístup k činnostiam architekta a výkon týchto činností...

...

Osvedčenia uvedené v odseku 1 potvrdzujú, že ich držiteľ mal právo... používať profesijný titul architekta a že aktívne vykonával v súvislosti s tými pravidlami príslušné činnosti najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov predchádzajúcich vydaniu tohto osvedčenia.“

Belgické právo

- 10 Článok 1 zákona z 20. februára 1939 o ochrane titulu a profesie architekta (la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, *Moniteur belge* z 25. marca 1939, s. 1942), v znení zákona z 21. novembra 2008, ktorým sa preberajú smernice 2005/36/ES a 2006/100/ES a menia zákony z 20. februára 1939 o ochrane titulu a profesie architekta a z 26. júna 1963, ktorým sa zriaďuje Ordre des architectes (*Moniteur belge* z 11. februára 2009, s. 11596, ďalej len „zákon z 20. februára 1939“), stanovuje:

„1. Titul architekta nemôže používať osoba... ktorá nie je držiteľom diplomu preukazujúceho úspešné zloženie skúšok požadovaných na získanie tohto diplomu.

2. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 4 a články 7 a 12 tohto zákona, Belgičania a štátni príslušníci ďalších členských štátov Európskeho spoločenstva alebo iného zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore [z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3, ďalej len ‚Dohoda o EHP‘)] môžu v Belgicku používať titul architekta, pokiaľ sú držiteľmi diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu uvedeného v prílohe 1 písm. b) tohto zákona, v znení aktualizácií uverejnených v *Úradnom vestníku Európskej únie* v súlade s článkom 21 ods. 7 pododsekom 2 [smernice 2005/36]. Tieto aktualizácie sú v plnom rozsahu uverejnené v podobe úradných oznámení *Moniteur belge*.

2/1. Belgické kráľovstvo uzná doklady o formálnej kvalifikácii architekta uvedené v prílohe 2 písm. a), vydané inými členskými štátmi, ktorými sa potvrdzuje kurz odbornej prípravy, ktorý sa začal najneskôr v referenčný akademický rok uvedený v tejto prílohe, a to aj vtedy, ak tieto doklady nespĺňajú minimálne požiadavky uvedené v prílohe 1 písm. a). Belgické kráľovstvo na účely prístupu k odbornej činnosti architekta a výkonu tejto činnosti prizná na svojom území týmto dokladom taký účinok ako dokladom o formálnej kvalifikácii architekta, ktoré vydáva ono samotné.

...

2/2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2/1, sa uznávajú osvedčenia vydané štátnym príslušníkom členských štátov zo strany členských štátov, ktoré prijali pravidlá upravujúce prístup k činnostiam architekta a výkon týchto činností od týchto dátumov:

...

Osvedčenia uvedené v prvom pododseku potvrdzujú, že ich držiteľ mal právo najneskôr v príslušný deň používať profesijný titul architekta a že aktívne vykonával v súvislosti s tými pravidlami príslušné činnosti najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov predchádzajúcich vydaniu tohto osvedčenia.

...“

- 11 Článok 50 ods. 1 zákona z 26. júna 1963, ktorým sa zriaďuje Ordre des architectes (la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, *Moniteur belge* z 5. júla 1963, s. 6945), v znení zákona z 22. decembra 2009 o prispôsobení určitých právnych predpisov smernici Európskeho parlamentu a Rady o službách na vnútornom trhu (*Moniteur belge* z 29. decembra 2009, s. 82151, ďalej len „zákon z 26. júna 1963“), stanovuje:

„O zapísanie do zoznamu komory nemôže žiadať osoba, ktorá neabsolvovala dvojročnú odbornú prax u osoby zapísanej do zoznamu najmenej desať rokov.“

12 Článok 52 písm. a) zákona z 26. júna 1963 znie takto:

„Výbory komory za podmienok stanovených kráľom úplne alebo čiastočne oslobodia od povinnosti vykonať odbornú prax:

a) štátnych príslušníkov členských štátov Európskeho hospodárskeho spoločenstva alebo iného zmluvného štátu [Dohody o EHP], ktorí v cudzine absolvovali prípravu považovanú za rovnocennú s odbornou praxou.“

13 Článok 1 kráľovského nariadenia z 23. marca 2011 o oslobodení od povinnosti vykonať odbornú prax architekta (*arrêté royal du 23 mars 2011 relatif à la dispense du stage d'architecte, Moniteur belge* z 11. apríla 2011, s. 23207, ďalej len „kráľovské nariadenie z 23. marca 2011), stanovuje:

„Výbory Ordre des architectes oslobodia od povinnosti vykonať odbornú prax uvedenú v článku 50 zákona z 26. júna 1963, ktorým sa zriaďuje Ordre des architectes, štátnych príslušníkov členských štátov Európskeho hospodárskeho spoločenstva alebo iného zmluvného štátu [Dohody o EHP], ktorí sú držiteľmi diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu uvedeného v článku 1 ods. 2/2, prílohe 1 písm. b) a prílohe 2 písm. a) a b) zákona z 20. februára 1939 o ochrane titulu a profesie architekta.

Prvý odsek sa nevzťahuje na diplomy, osvedčenia alebo iné doklady vydané belgickým orgánom uvedeným v prílohe 1 písm. b) a prílohe 2 písm. a) už citovaného zákona z 20. februára 1939.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

14 Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci konania o žalobe o neplatnosť kráľovského nariadenia z 23. marca 2011, ktorú návrhom z 25. mája 2011 podal Ordre des architectes na Conseil d'État (Štátna rada).

15 Na podporu tejto žaloby Ordre des architectes poukazuje na porušenie článku 50 a článku 52 písm. a) zákona z 26. júna 1963. Uvedené kráľovské nariadenie totiž oslobodzovalo všetkých štátnych príslušníkov zmluvného štátu Dohody o EHP alebo iného členského štátu, ako je Belgické kráľovstvo, ktorí sú držiteľmi diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu uvedeného v článku 1 ods. 2/2, prílohe 1 písm. b) a prílohe 2 písm. a) a b) zákona z 20. februára 1939, od povinnosti vykonať odbornú prax. Nepodmieňoval však toto oslobodenie dodržaním podmienok, na základe ktorých možno overiť, či tento štátny príslušník vykonal v zahraničí činnosti, ktoré možno považovať za odbornú prax. Toto kráľovské nariadenie tak stanovovalo mechanizmus všeobecného oslobodenia od povinnosti vykonať odbornú prax v závislosti od kvalifikácií, ktoré taxatívne vymedzuje, pričom nepodmieňuje toto oslobodenie skutočnosťou, či domovský členský štát umožňuje alebo neumožňuje osobe s týmito kvalifikáciami prístup k povolaniu. Okrem toho prílohy V a VI smernice 2005/36 neboli správne prebraté do belgického práva, konkrétne do prílohy 1 písm. b) a prílohy 2 písm. a) a b) zákona z 20. februára 1939. To má za následok, že držiteľia diplomov architekta, ktorí nie sú držiteľmi dodatočného osvedčenia, ktoré im umožňuje prístup k povolaniu architekta v ich domovskom členkom štáte, môžu mať prístup k tomuto povolaniu v Belgicku bez toho, aby im Ordre des architectes uložil povinnosť vykonať odbornú prax, keďže kráľovské nariadenie z 23. marca 2011 stanovuje oslobodenie od tejto povinnosti.

16 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti spresňuje, že odkaz kráľovského nariadenia z 23. marca 2011 na doklady uvedené v prílohe 1 písm. b) a prílohe 2 písm. a) a b) zákona z 20. februára 1939 nezaručuje existenciu minimálnej odbornej praxe, pretože tieto prílohy taxatívne vymedzujú doklady o formálnych kvalifikáciách, pričom neukladajú povinnosť, že musia byť doložené osvedčením preukazujúcim skutočný výkon činností architekta. Vnútroštátny súd z toho vyvodzuje, že z tohto kráľovského nariadenia nevyplýva, že držiteľia dokladov, na ktorých sa vzťahuje, sú oslobodení od povinnosti vykonať prax len v prípade, že ide o plne kvalifikovaných odborníkov. Podľa neho z toho

vyplýva, že uvedené kráľovské nariadenie je v rozpore s článkom 52 ods. 1 zákona z 26. júna 1963, ktoré povoľuje udeliť toto oslobodenie len tým štátnym príslušníkom, ktorí vykonali v zahraničí činnosti, ktoré možno považovať za odbornú prax, na preukázanie čoho však samotná držba dokladu nepostačuje. Bolo by teda potrebné preskúmať zlučiteľnosť článku 52 ods. 1 zákona z 26. júna 1963 s článkom 21 ods. 1 a článkom 49 smernice 2005/36.

- 17 Za týchto okolností Conseil d'État rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 21 a 49 [smernice 2005/36] v rozsahu, v akom každému členskému štátu ukladajú povinnosť priznávať dokladom o formálnej kvalifikácii, ktorých sa týkajú, pokiaľ ide o prístup k odborným činnostiam a ich výkon, na jeho území rovnaký účinok ako dokladom o formálnej kvalifikácii, ktoré sám vydáva, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby štát stanovil požiadavku, podľa ktorej držiteľ dokladu o formálnej kvalifikácii architekta podľa článku 46 uvedenej smernice alebo držiteľ dokladu uvedeného v [jej] článku 49 [ods.] 1, ktorý chce byť zapísaný do zoznamu Ordre des architectes, musí navyše splniť podmienku výkonu odbornej praxe alebo skúseností rovnocenných s tými, ktoré sú požadované od držiteľov diplomov vydaných na jeho území po ich získaní?“

O prejudiciálnej otázke

- 18 Vnútroštátny súd sa svojou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa majú články 21 a 49 smernice 2005/36, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby hostiteľský členský štát požadoval na vydanie povolenia na výkon povolania architekta od osoby s odbornou kvalifikáciou, ktorú získala v domovskom členskom štáte, vykonanie odbornej praxe alebo aby preukázala, že má rovnocenné odborné skúsenosti.
- 19 Treba pripomenúť, že táto smernica upravuje vzájomné uznávanie odborných kvalifikácií, pokiaľ ide o prístup k určitému množstvu regulovaných povolání. Hlavným účelom vzájomného uznávania, ako to vyplýva z článku 1 a článku 4 ods. 1 uvedenej smernice, je umožniť osobe s odbornou kvalifikáciou, ktorá má umožnený prístup k regulovanému povolaniu v domovskom členskom štáte, získať v hostiteľskom členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu ako povolanie, pre ktoré je kvalifikovaná v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v tomto štáte za tých istých podmienok ako jeho štátni príslušníci.
- 20 Pokiaľ ide najmä o povolanie architekta, táto smernica stanovuje, ako vyplýva z jej odôvodnenia 19, systém automatického uznávania dokladov o formálnych kvalifikáciách na základe koordinovaných minimálnych podmienok na odbornú prípravu.
- 21 Podľa judikatúry týkajúcej sa smernice 85/384, ktorá bola zrušená smernicou 2005/36, takýto systém automatického uznávania dokladov o formálnych kvalifikáciách bráni tomu, aby hostiteľský členský štát podmienil uznávanie dokladov o odbornej kvalifikácii, ktoré zodpovedajú podmienkam o odbornej kvalifikácii stanoveným právnymi predpismi Únie, dodatočnými požiadavkami (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Portugalsko, C-43/06, EU:C:2007:300, body 27 a 28, ako aj Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia a i., C-111/12, EU:C:2013:100, body 43 a 44).
- 22 Táto úvaha platí aj v prípade smernice 2005/36. V tejto súvislosti po prvé treba uviesť, že pojmy tejto smernice nevykazujú nejasnosti. Čo sa teda týka prístupu k povolaniu architekta, článok 21 ods. 1 prvý pododsek uvedenej smernice stanovuje, že členské štáty uznávajú doklady o formálnej kvalifikácii uvedené v prílohe V bode 5.7.1 tejto istej smernice, tým, že pokiaľ ide o prístup k povolaniu architekta, im priznáva rovnaký účinok, ako dokladom, ktoré vydávajú oni sami. Podľa článku 21 ods. 1 druhého pododseku smernice 2005/36 tieto doklady vydávajú príslušné orgány a musia byť prípadne doložené dodatočnými osvedčeniami. Príloha V bod 5.7.1 tejto istej smernice v prípade každého členského štátu taxatívne vymedzuje doklady o formálnej kvalifikácii, orgány oprávnené na

ich vydanie a dodatočné osvedčenia, na základe ktorých možno získať prístup k povolaniu architekta. Uvedené doklady a osvedčenia sú v súlade s minimálnymi podmienkami odbornej prípravy architektov.

- 23 Článok 21 ods. 1 smernice 2005/36 dopĺňa článok 49 tejto smernice. Z článku 49 ods. 1 smernice 2005/36 vyplýva, že členské štáty uznávajú doklady uvedené v prílohe VI uvedenej smernice, ktoré boli vydané po absolvovaní odbornej prípravy, ktorá začala najneskôr v referenčný akademický rok uvedený v tejto prílohe, a to aj vtedy, ak tieto doklady nespĺňajú minimálne požiadavky uvedené v jej článku 46. Pokiaľ ide o prístup k povolaniu architekta, členské štáty priznajú týmto dokladom rovnaký účinok ako dokladom o formálnej kvalifikácii, ktoré vydávajú samy.
- 24 Z toho vyplýva, že systém vzájomného automatického uznávania odborných kvalifikácií stanovený v článkoch 21, 46 a 49 smernice 2005/36, pokiaľ ide o povolanie architekta, nenecháva členským štátom nijakú mieru voľnej úvahy. Ak teda štátny príslušník členského štátu je držiteľom jedného z dokladov o formálnej kvalifikácii a dodatočných osvedčení uvedených v bode 5.7.1 prílohy V alebo prílohy VI tejto smernice, musí mať možnosť vykonávať povolanie architekta v inom členskom štáte, pričom tento členský štát mu nesmie uložiť povinnosť získať alebo preukázať, že získal dodatočné odborné kvalifikácie.
- 25 Po druhé, čo sa týka uvedenej smernice, vylúčenie akejkoľvek dodatočnej požiadavky vyplývajúcej z bodu 21 tohto rozsudku je nutné uplatniť predovšetkým preto, lebo posilňuje automatický charakter uznávania dokladov o odbornej kvalifikácii, pokiaľ ide o povolanie architekta, v porovnaní so smernicou 85/384. Táto posledná uvedená smernica totiž v článku 23 ods. 1 umožňovala členskému štátu uložiť držiteľom dokladov o formálnej kvalifikácii, ktoré vydal iný členský štát, podmienky týkajúce sa dodatočnej odbornej praxe, hoci tieto isté doklady podliehali vzájomnému uznávaniu. Smernica 2005/36 zrušila túto možnosť, pričom v zásade nezmenila ustanovenia týkajúce sa vzájomného uznávania, teda ustanovenia, ktoré boli konkrétne predmetom judikatúry už citovanej v bode 21 tohto rozsudku.
- 26 Treba však spresniť, že hoci sa zásady upravujúce systém vzájomného automatického uznávania odborných kvalifikácií architekta, stanovený smernicou 2005/36, nachádzajú v článkoch 21, 46 a 49 tejto smernice, uplatnenie tohto systému spočíva, ako to vyplýva aj z bodov 22 a 23 tohto rozsudku, na obsahu príloh V a VI uvedenej smernice. Predpokladom riadneho fungovania systému vzájomného automatického uznávania stanoveného smernicou 2005/36 je, že členské štáty správne prebrali nielen články 21, 46 a 49 tejto smernice, ale aj prílohy V a VI uvedenej smernice.
- 27 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať, že články 21 a 49 smernice 2005/36 bránia tomu, aby hostiteľský členský štát požadoval na vydanie povolenia na výkon povolania architekta od osoby s odbornou kvalifikáciou, ktorú získala v domovskom členskom štáte a ktorá je uvedená v prílohe V bode 5.7.1 alebo prílohe VI tejto smernice, vykonanie odbornej praxe alebo aby preukázala, že má rovnocenné odborné skúsenosti.

O trovách

- 28 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Články 21 a 49 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenenej a doplnenej nariadením Komisie (ES) č. 279/2009 zo 6. apríla 2009, bránia tomu, aby hostiteľský členský štát požadoval na vydanie povolenia na výkon povolania architekta od osoby s odbornou kvalifikáciou, ktorú získala v domovskom členskom štáte a ktorá je uvedená v prílohe V bode 5.7.1 alebo prílohe VI tejto smernice, vykonanie odbornej praxe alebo aby preukázala, že má rovnocenné odborné skúsenosti.

Podpisy